

Musikalsk Aarsgave

for

det smukke Kion

af

Concertmester Schall.

Kiøbenhavn, 1795.

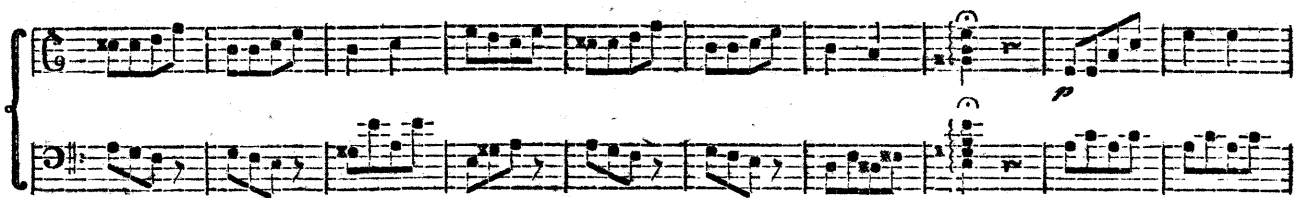
Trykt og forlagt af E. Sennichsen,
Kønl. privil. Bode- og Bogtrykker.

Aria af de to smaa Savoyarder med Variationer.

1

*Andante ma
non troppo.*

Variation I.

The musical score for Variation I consists of two systems, each with a piano (p) and violin (v) staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 6/8. The first system begins with a piano staff marked *mf* and a violin staff marked *tr*. The second system also begins with a piano staff marked *mf* and a violin staff marked *tr*. The score includes various musical notations such as slurs, trills, and dynamic markings.

Variation II.

First system of musical notation. The treble staff begins with a *dolce* marking. The piece is in 6/8 time. The first staff contains a melodic line with many sixteenth and thirty-second notes. The second staff provides a harmonic accompaniment. The system concludes with the markings "1ste Gang." and "2den Gang." indicating a repeat or first and second endings.

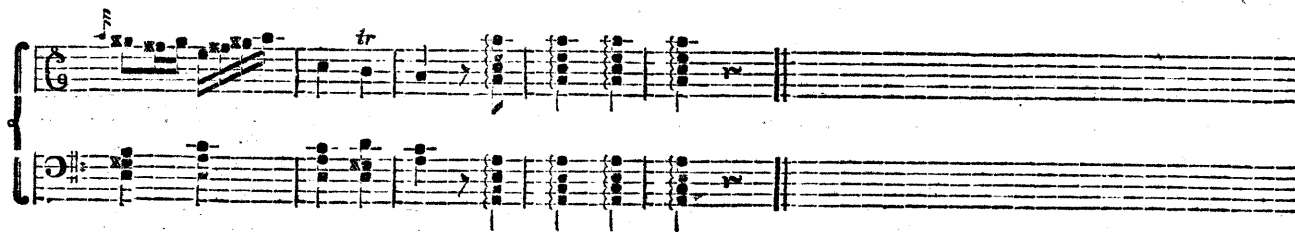
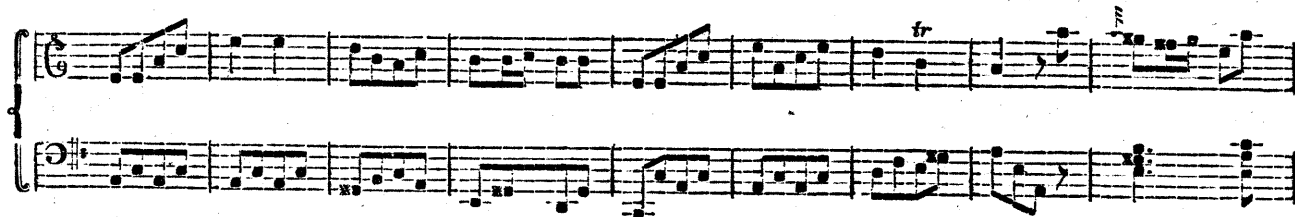
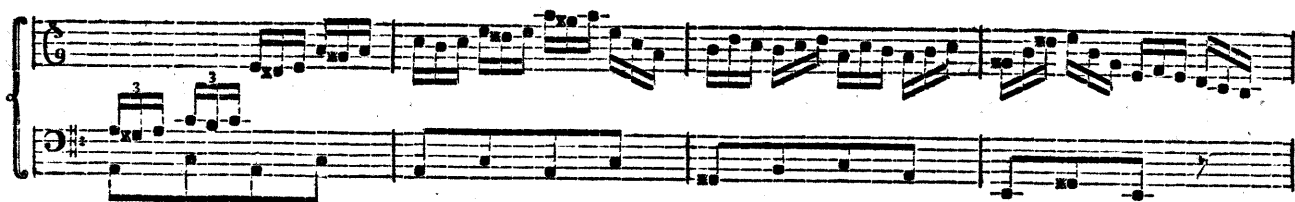
Second system of musical notation. The treble staff features a more complex melodic line with frequent triplets and sixteenth notes. The bass staff continues the accompaniment. The system ends with the tempo marking *Adagio.*

Third system of musical notation. The treble staff includes trills (tr) and a repeat sign. The bass staff has a steady accompaniment. The system ends with a double bar line.

Fourth system of musical notation. The treble staff includes trills (tr) and a repeat sign. The bass staff includes the marking "8va" (octave) and "loco". The system ends with a double bar line.

Variation III.

This musical score, titled "Variation III.", consists of four systems of piano and bass staves. The music is written in G major (one sharp) and 6/8 time. The piano part (treble clef) features intricate, flowing sixteenth-note passages, often with triplets indicated by a '3' over the notes. The bass part (bass clef) provides a steady accompaniment with eighth and sixteenth notes. The first system includes a triplet in the bass. The second system ends with a repeat sign. The third and fourth systems continue the melodic development in the piano part, with the bass part providing harmonic support. The notation includes various musical symbols such as beams, slurs, and dynamic markings.

Af Stella.

*Andante,
con
espressione.*

dolce

mf

morendo.

Seer ej min Værn · dom

med Kor · agt! den Gud, som hver af os til · be · der, hvis Her · re · dom · et

The musical score is written for piano and voice. It consists of four systems of staves. The first system shows the piano introduction with a treble and bass staff, marked 'Andante, con espressione' and 'dolce'. The second system continues the piano accompaniment, marked 'mf'. The third system introduces the vocal melody, marked 'morendo.', with the lyrics 'Seer ej min Værn · dom'. The fourth system continues the vocal melody with the lyrics 'med Kor · agt! den Gud, som hver af os til · be · der, hvis Her · re · dom · et'. The piano accompaniment provides harmonic support throughout, with various chordal textures and melodic lines.

Smil ud, her, der, saa blid og yn • dig er hans Magt, Mo • nar • ker • nes og Hyr • dens

Her, re jo og et Barn, som jeg, skal væ • re. *mf*

Han nyder Rod i frygtløs Sjel,
 Den Høftrigste han Fremhed lærer,
 Den Vise glad hans Lanke bærer,
 Og kytter Frihed bort for Held.
 Han, Heltenes og Vidsmands Herre,
 Og kun et Barn, som jeg, skal være.

Mit Hoved der lever, skæbte han,
 Hans Hænde alting Liv indgyder,
 Hans milde Scepter alt ad • vder,
 I Himlene, paa Hav og Land.
 Han, som er al Naturens Herre,
 Dog kun et Barn, som jeg, skal være.

Man mig har sagt, hans Yndest var
 Kun at erholde for lidt Smerte,
 Men til at gvage saaret Hjerter,
 Han huld os Haabet skienket har;
 Han, vore Hjerters eene Herre,
 Jo kun et Barn, som jeg, skal være.

En Kunst min Stella lærte mig,
 Som ellers mine Aar ej kjende,
 Naar Middagsfolen heidt vil brænde,
 Ved Dagbrud det alt viser sig.
 Han, Menneskers og Guders Herre,
 Og kun et Barn, som jeg, skal være.

Af samme.

Adagio.

Far , vel ! til , bed , re Di , ge ! min e , ne e , vig el , se , de ! Far , vel jeg maae hiin

Slæt , te fi , ge , hvor jeg dig dag , lig fik at see.

Farvel ! tilbedte Dige !
 Min ene evig elskede !
 Farvel jeg maae hiin Slætte sige ,
 Hvor jeg dig daglig fik at see.

Landflygtig paa hiin Bredde
 Jeg daglig tale skal om dig ;
 Men du skal ikke see mig græde ,
 Min Stella skal ei høre mig.

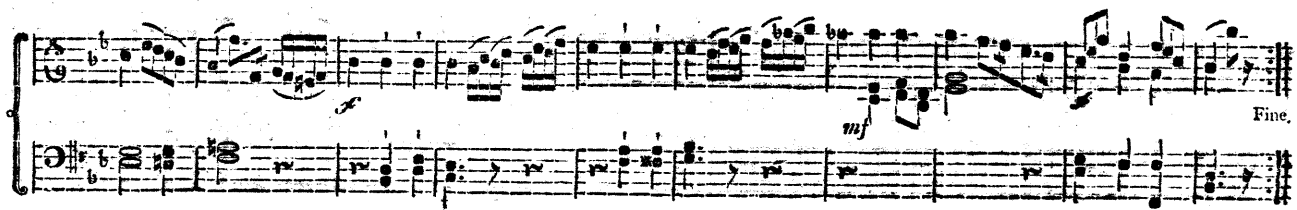
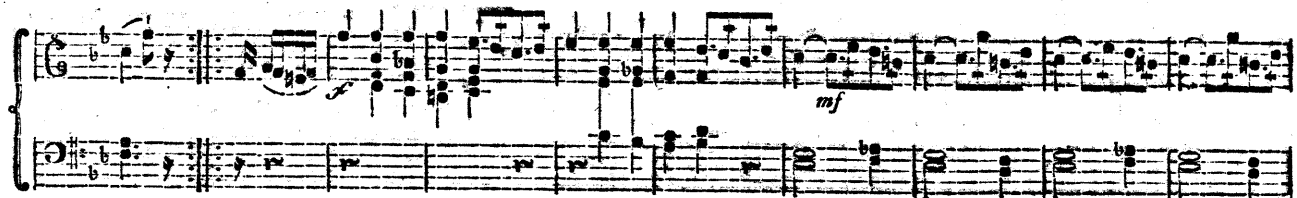
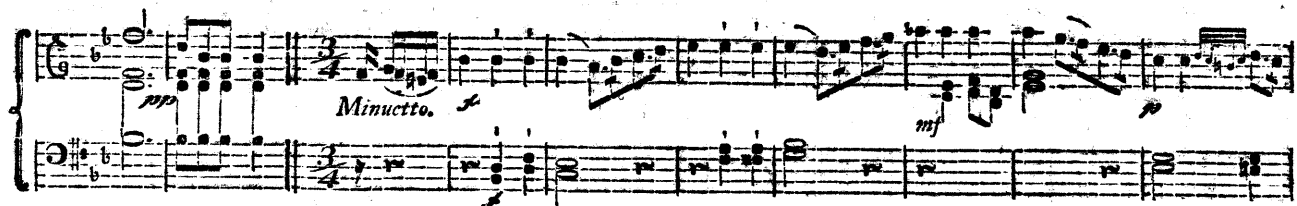
Græd ikke , min Veninde !
 Ei lange skal jeg grammes der !
 Ved Døden alle Qualer svinde ,
 Og hvo dig slyer , hans Død er nær.

Andante
Sostenuto.

The musical score consists of four systems of two staves each. The first system is marked *Andante* and *Sostenuto.* The right-hand staff begins with a *dolce* marking, followed by *mf* and then *dolce* again. The left-hand staff has an *rf* marking. The second system continues the melodic and harmonic development. The third system includes a *morend.* (morendo) marking in the right hand and an *rf* marking in the left hand. The fourth system concludes with a *mf* marking in the right hand and a *dolce* marking in the left hand. The score is characterized by flowing sixteenth-note passages, trills, and triplet figures.

Gavotte. mf

rf *rf* *rf* *Tempo 1mo* *p* *mf* *rf*

poco piano

sf

*Minuetto
Da Capo.*

This musical score is for a piece titled "Minuetto Da Capo." It is page 12 of the manuscript. The music is written for piano in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four systems of staves. The first system begins with the instruction "poco piano." The second system features triplets in the right hand. The third system begins with the instruction "sf" (sforzando). The fourth system concludes with the title "Minuetto Da Capo." and a repeat sign. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, accidentals, and dynamic markings.

Af Chinafarerne.

13

*Andante
affai.*

Lange im der Ha vet So len stod, da Sunild sad ved Gra ners Rod, saae Maanens Solv paa

Dier gets Top, pe, og lyt ted' til hver Lyd der op pe fra Dier gets God.

mf

rf

Lange under Havet Solen stod,
Da Sunild sad ved Graners Rod,
Saae Maanens Solv paa Diergets Teppe,
Og lytted' til hver Lyd deroppe
Fra Diergets God.

Hun horer ei den kielne Røst,
Som vækker Fryd i hendes Bryst;
Hun horer ei om Harald kalder,
Ehi need i Dalen Elven falder
Med Torden Røst.

"Kind sagte, Elv!" udlob hun sig;
"Hjld, mod min Elskov sejelig!
"Korvild ei med dit Drag mit Dre!
"Og nægt mig ei den Røst at høre
"Som kalder mig!"

"For Nattens Mørke var forkie,
"Han gik til Jagt paa vildsem Etie,
"Farvel min Brud! han til mig siger,
"I Dalen hist, naar Maanen stiger,
"Der samles vi."

"O kom! min elskte Harald! kom!
"Jeg anser blot ved Tanken om
"At Diurnen kan den Starke falde,
"O kom! o hør! hvor alle Fielde
"Gientage: kom!"

Nu høstes Horn og Hunde Slam,
Op Sunild: foer: "O det er ham!
"Pring, Echo! ham min Fryd imode!"
Og alle Fielde rundt gienløde:
O! det er ham!

Af Silkestoene.

*Poco
Andante.*

dolce *rf*

rf *mf* *rf*

Him · mel · Re Ga · ve, meen · is · se
 Gla · de, O du er verb de ds · de · li · ges Pries!
 Him · mel · Re Ga · ve, meen · is · se Gla · de, O! du er

rf

verd de de de li ges Prijs! Pi ger nes Ryse, fe, Dru er nes

De de gis re vor Jord til Pa ra diis. Pi ger nes

rf

Ryse, fe, Dru er nes De de gis re vor Jord til

Pa ra diis. *rf* *rf* Fine.

Allegretto. Kun ten De . dant Glæ . den for . mæ . fer Et . sov og Viin troe . lig jeg bpr . fer, han

spil . de fi . ne Da . ge med mæ . tung . sin . dig Klæ . ge, han spil . de

fi . ne Da . ge med mæ . tung . sin . dig Klæ . ge,

den der er glad, er viis. *Da Capo al Segno.*

Af Stella.

17

Allegretto.

Jeg til • te aar • le til vort Krat, at ta • ge den • ne He • de! en • gam • mel Hjr • de fik mig fat, og
 tal • te saa med Bre • de: du Grumme! fæ • de dig din Ret, du skul • de dybt be • ta • le det. Jeg svar • te: det til
 Stel • la er! ei sag • de gam • mel Hjr • de meer.

Jeg ilte aarle til vort Krat,
 At tage denne Reede!
 En gammel Hjrde fik mig fat,
 Og talte saa med Brede:
 Du Grumme! fæde dig din Ret,
 Du skulde dybt betale det.
 Jeg svarte: det til Stella er!
 Ei sagde gammel Hjrde meer.

Den stakkels Moder, da hun saae
 Mig hendes Smaae at tage,
 Fløi efter dem, og klynked saa,
 Og bad om dem tilbage.
 O giv mig! giv mig dem igien!
 Saa klynked stakkels Moderen,
 Jeg svarte: det til Stella er!
 Ei klynked stakkels Moder meer.

O Stella! disse Fugles Sang
 Min Elskov dig udtrykke,
 Mig nægter ublid Skiebnes Tvang
 At nyde denne Lykke.
 Jeg elsker Raimond, skuler mig,
 Og sukker om i Løn for dig.
 Du al mit Hjertes Tanke er,
 Men Munden nævner dig ei meer.

Af samme.

Larghetto
Lamentabile.

mf rf p rf

For e · vig jeg for · la · de skal mit

et · te Land, og min Ven · in · de, mit Liv skal langt fra dem hen · rin · de i bit · ter · Graad og haab · løst Qual. O

Sten · ne Dal! hvor hun med mig Nød hi · ne te · ne

bli . de . Glæ . der, som kun li . k . ly . dig . heb . be . re . der, jeg
 e . vig skal for . la . de dig! *rf* *rf* *rf* *pp*

For evig jeg forlade skal
 Mit elskte Land, og min Veninde,
 Mit Liv skal langt fra dem henvinde
 I bitter Graad og haabløs Qual.
 O skønne Dal! hvor hun med mig
 Nød hine rene blide Glæder,
 Som kun Ustyrbighed bereder,
 Jeg evig skal forlade dig!

O Mark! hvor tit jeg plundred' dig
 For Blomster, Stellas Haar at smykke;
 I Rofer, som ei meer henrykke,
 Saa snart min Stella viser sig;
 Du Flod, hvor ofte syntes mig,
 At jagtere din Vølge trilled,
 For ei at slippe hendes Billed',
 For evig jeg forlader dig!

O Eng! hvor alt i spæde Aar
 Vi om vor, omme Elskov talte;
 Man gamle Elskende os kaldte,
 Alt længe før vor Ungdoms Aar.
 Hvert Tæne, hvor hun gik hen med mig
 Og saae det Dæk et Navn at bære,
 Det eneste jeg kunde kiære,
 Jeg evig skal forlade dig!

Af samme.

*Poco
Allegretto.*

Jeg elsker, og kan ei udfige, min Frugt, min Omhed, min Begier. Jeg kan ei
synge om min Viige, som mig saa let at elske er.

Jeg elsker, og kan ei udfige,
Min Frugt, min Omhed, min Begier.
Jeg kan ei synge om min Viige,
Som mig saa let at elske er.

Isald jeg sang, blandt Egnens Viger
Er ingen, ingen smuk, som hun!
Enhver jo her det samme siger,
Og nyt er det for hende kun.

Hvis jeg vil hendes Dyder male,
Da Frønder, Venner, alle her,
Om dem endnu langt mere tale;
Og de Næbsliden end meet!

Hvis mere dristig jeg min Smerte
For min Hyrdeinde Bilde vil,
Opfølger Omhed vel mit Hjerte;
Men Munden har ei Ord dertil.

O tie! fortsætt dog ei den Vige,
Som hersker ene i din Siel!
Lad af, lad af, saa let at sige
Det, du dog føle kan saa vel.

Andantino.

Skønne Blomst! dig en Hjerde, hvid som du, lod falde her! dig min

Lyf, le lod mig finde! du min Blomst for evig vær!

Skønne Blomst! dig en Hjerde,
Hvid som du, lod falde her!
Dig min Lykke lod mig finde!
Du min Blomst for evig vær! —

Hun har rørt dig, lyffelige!
Hun dig sandt at plukke værd;
Lillier, Roser dig maaske vige;
O! du Engens Dronning er.

Til min sidste Dag ledsage
Du, min hele Rigsdom, mig!
Jeg din Vællugt vil indrage,
Kænde Elskov ind af dig!

Paa min Skønnes Barm at smile
Vel lange større Lykke er;
Men du ved mit Hjerter hvile!
Der du hende og er nær! —

Af samme.

Poco Andante.

mf

Hvor jeg — den Eva-le yn, der, den kom, mer til mit

rf

Vind-ve her, og mig — hvert Aar for, kyn, der, den bli, de Vaar er

fz

nær. Til gam, le Ne, de kom, mer det gam, le El, fte.

p

fz

Var i gien, kun ik ge Ef, ken de til, fom, mer det at be, hu, de Som, me.

Hvor jeg den Svale ynder,
 Den kommer til mit Vindue her,
 Og mig hvort Aar forkunder,
 Den blide Vaar er nær.
 Til gamle Niede kommer
 Det gamle Elsker. Var igien,
 Kun siige Elskende tilkommer
 Det at bebude Sommeren.

Naar Skovens Løv affalde,
 Naar første Riisfrost viser sig;
 De ad hinanden kalde,
 Paa Taget samle sig.
 Kom, kom, lad os bortdrage
 Fra Slud og Kulde, og Efteraar;
 Traa Hjerter har ei Winterdage,
 De leve i en evig Vaar.

Men, naar de nu bortdrage,
 Og grusom Dreng da en faaer fat,
 Som rives fra sin Mage
 I Fangebur henfat;
 Snart endes da dens Dage
 Af Længsel, Sorg og Kierlighed,
 Og samme Dag dens Mage,
 Da bærer ved Durets Side med.

Allegretto.

mf

mf

Fine.

This page contains four systems of musical notation for piano. Each system consists of a grand staff with a treble and bass clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The notation is dense, featuring many beamed sixteenth and thirty-second notes, as well as chords. The first three systems are continuous. The fourth system concludes with a double bar line and a repeat sign, followed by the instruction *Da Capo al Segno.* in a cursive script.

Da Capo al Segno.

Af Stella.

*Andante,
quasi
Allegretto.*

O hvis i eders Hye der er en Hye de troe fast og elsk vær dig, som man er strø at
elste før dig, men faaer be fan dig mere kjer; o giv mig ham! det er min Ven! han mit Hjer-te
har, jeg hans i gien.

O! hvis i eders Hye der er
En Hørde troefast og elskværdig,
Som man er strø at elste færdig,
Men faaer bestandig mere kjer;
O giv mig ham! det er min Ven!
Han mit Hjer-te har, jeg hans igjen.

Hvis ved sin samme Klagerøst
Han eders Skoves Gienlyd fryder,
Hvis ved sin Hjer-te han indgyder
Din Taugfand i Hørbindens Væst;
O giv mig ham, det er min Ven!
Han mit Hjer-te har, jeg hans igjen.

Hvis frøgt som taus den Hørde ved
Blot ved et Blik at røre eder,
Ved muntert Vid at vække Glæder,
Som Ulfeld aldrig rødmer ved;
O giv mig ham, det er min Ven!
Han mit Hjer-te har, jeg hans igjen.

Og hvis den Fattige, som gif
Forbi hans Hiem, og saae hans Hørde,
Frit om et Lam ham bede tørde,
Og Moderen med Lammet fik,
O giv mig ham! det er min Ven!
Han mit Hjer-te har, jeg hans igjen.

*Allegretto,
ma non
troppo.*

Variation I.

1ste Gang, 2den Gang.

Variation II.

First system of musical notation for Variation II. It consists of a grand staff with a treble clef and a bass clef. The key signature has one sharp (F#). The music features a complex, flowing melody in the treble with many sixteenth and thirty-second notes, and a supporting bass line with chords and eighth notes. There are dynamic markings like *p* and *f* throughout the system.

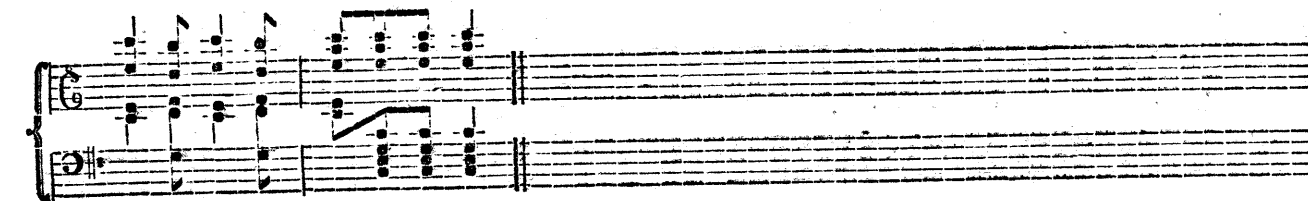
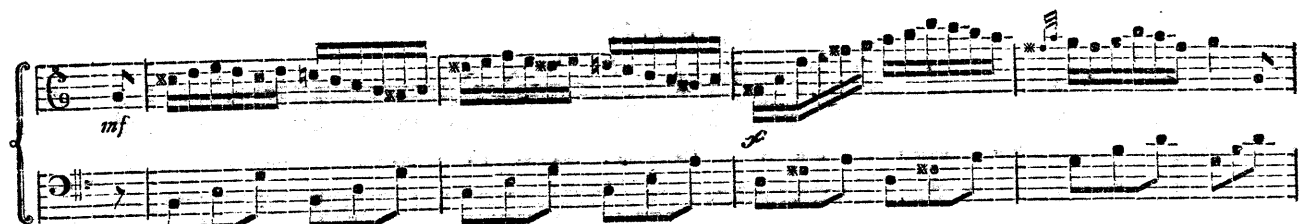
Second system of musical notation for Variation II. It continues the complex melody and bass line from the first system. The notation includes various rests, accidentals, and dynamic markings. The system ends with a double bar line.

First system of musical notation for Variation III. It begins with a new melody in the treble, featuring more frequent sixteenth-note patterns. The bass line continues with chords. A dynamic marking of *p* is present. The system concludes with a double bar line.

Variation III.

Second system of musical notation for Variation III. The melody in the treble continues with intricate sixteenth-note passages. The bass line provides harmonic support with chords and moving lines. A dynamic marking of *p* is visible. The system ends with a double bar line.

dolce

Af Stella.

Larghetto.

Det smuk - te Lam i dis - se Da - ge fra un - ge An - ne Flug - ten

tog; da hør - tes hun for E - cho Kla - ge, og hen - des Kla - ger det gien -

tog. O Hien - ne Lam! og du mig søeg! for e - vig syn - tes du at

el - ske din Hird - in - de, jeg døm - te fra mig selv, mindst træ - de

Det smukke Lam i disse Dage.
 Fra unge Anna Kluzten tog;
 Da hørtes hun for Echo klage,
 Og hendes Klager det gientog.
 O skønne Lam! og du mig søeg!
 For evig syntes du at elske din Hyrbinde,
 Jeg dømte fra mig selv; mindst troede jeg,
 Man kunde flye fra sin Veninde.

Jeg saae dig blomster at forflyde,
 Ja Sult jeg før dig lide saae,
 End af en Andens Haand at nyde,
 Hvad du af min var vant at faa.
 O skønne Lam! og du mig søeg!
 For evig syntes du at elske din Hyrbinde,
 Jeg dømte fra mig selv, mindst troede jeg,
 Man kunde flye fra sin Veninde.

Ved Florens første Lyd med Glæde
 Du før kom springende til mig,
 Nu hører du mig samre, græde,
 Men nu omsonst jeg kalder dig!
 O skønne Lam! og du mig søeg!
 For evig syntes du at elske din Hyrbinde,
 Jeg dømte fra mig selv, mindst troede jeg,
 Man kunde flye fra sin Veninde.

Til Ungdommen.

Andante.

Ro - fer spi - re, Ro - fer bleg - ne o - ver - alt i Li - vets Dal, rrindt om

Kring det's Ba - ne beg - ne mil - de Gle - der u - den Tal.

Roser spire, Roser blegne
Overalt i Livets Dal,
Trindt omkring det's Bane hegne
Milde Glæder uden Tal.

Dryd det's Roser, nyd det's Glæder,
Yngling! nyd din Morgens Guld,
Snart en kjerlig Taare vader
Dit og dine Rosers Muld.

Tænk, at Høstens Løv, som falder
Grønnes aldrig, aldrig meer;
Tænk, at selv i Glædens Alder
Ingen Glæde varig er.

Yndig blomstret Skjønheds Palme
Ubemærkt bortvisner den;
Pigens brune Løkker falme
Kindens Purpur svinder hen.

Mangt et edelt Hierte rørte
Skalden ved sin Harpes Klang;
Landets Døttre ofte hørte
Andrende hans fromme Sang.

Men med ham hans summe Toner
Sank i Grav og Glemfel ned,
Ingen blande hans Laurbærkroner
Dynder nu hans Hvilested.

Yngling! nyd da Livets G'ader
Dryd det's Roser, nyd det's Guld,
For en kjerlig Taare vader
Dit og dine Rosers Muld.

Frankenau.

Buggevise.

33

*Andante,
non troppo.*

Stil · le, se · de Pi · ge! Smil i · gien til mig! Kon · gens he · le Ki · ge

tog jeg ej for dig. Naar du kun ej græ · der, er jeg riig som han; naar dit Smil mig

glæ · der, har jeg meer end han.

Stille, søde Dige!
Smil igien til mig!
Kongens hele Dige
Tog jeg ej for dig.
Naar du kun ej græder,
Er jeg riig-som han;
Naar dit Smil mig glæder,
Har jeg meer end han.

Til at tage vare
Paa saa kjær en Skat,
Vogte dig for Fare,
Vley din Moder sat.
Dette kiære Leie
Jeg forlader ej;
Kunde nogen pleie
Dig saa godt som jeg?

Naar du først kan stienne,
Hvem din Moder er,
Skal dit Smil belønne
Al den Sorg, jeg har;
Skal min egen Dige
Kalde mig ved Navn,
Moder, Moder! sig,
O hør sødt et Navn!

*Allegretto.**mf*

Fine.

Da Capo dal Segno.